

Desendreça

"D'aquí a uns anys, quan els problemes derivats de la deixadesa hagin crescut encara més, posarem la pandèmia com a excusa de la governança col·lectiva mal feta"

Seria fàcil repetir-me i tornar a explicar que les condicions per a importants incendis forestals (forest deixat, altes temperatures, baixa humitat i vent) abans es produïen deu dies en un estiu i ara es produeixen més de 35 dies. No tots els estius són iguals i si el proper és plujós, se'ns tranquil·litjarà la consciència pensant que no calien tantes alertes i anirem acumulant combustible.

Però no només tenim l'espai forestal sense gestionar. La pandèmia ens ha fet oblidar ràpidament el temporal Glòria, però sota els ponts de les rieres que configuren la conca de la Tordera, hi ha acumulades restes vegetals que dificultaran el pas de l'aigua en la propera llevantada.

La gestió de l'espai públic ja no es fa pensant en la propietat i els usos compartits sinó en l'extensió d'activitats econòmiques de la restauració, i l'anomenada renaturalització de les ciutats, de vegades, amaga la deixadesa en la cura dels espais públics.

Parlem amb naturalitat de ser el subministrador de cànnabis de la resta d'Europa i de l'ús d'armes en els grups que controlen aquest negoci.

I, dels conflictes que generen les ocupacions de pisos, xalets, naus, locals comercials... Hi ha una inacció manifesta. Dels propietaris que han de tenir cura del seu patrimoni, de les entitats financeres que executaren deutes amb garantia hipotecària i es despreocuparen dels immobles, de les administracions que no usen les inspeccions d'activitats i de disciplina urbanística i les competències d'actuació subsidiària quan s'encenen les alarmes, o no atenen les queies del veïnat.

Des de les urbanitzacions d'aquelles ciutats depredadores de paisatge, que tant hem analitzat des de la defensa de la ciutat compacta, a la mirada ingènua del fenomen de l'ocupació en temps d'increment de la pobresa sense estudiar prou els negocis mafiosos que hi ha darrere d'algunes ocupacions.

En totes aquestes i moltes altres endreces necessàries penso aquests dies en que la política desapareix dels telenotícies. La inacció governamental enquistia els problemes. Resoldre problemes quan quantitativament són escassos és més fàcil que fer-ho quan numèricament són extensos.

És com si els mateixos governants haguessin oblidat els instruments dels quals disposen i la perseverança necessària per esperar que les seves decisions (i accions) donin el resultat esperat.

Comparteix amb vostès la meva preocupació perquè, tot i que per recuperar l'economia d'abans ja no parlem de pandèmia del coronavirus ni d'alerta internacional per la verola del mico, d'aquí a uns anys, quan els problemes derivats de la deixadesa hagin crescut encara més, posarem la pandèmia com a excusa de la governança col·lectiva mal feta.